

Men der er slet ingen Fare i saa Henseende, absolut ikke. Saa længe en god Hingst koster indtil 30,000 Kr., en Hoppe 4,000 Kr., en Tyr 2,000 og derover og en Ko 500 Kr., er der den stærkeste Spore til at arbejde fremad og søge at frembringe det bedste. Der er slet ingen Udsigt til, at denne Spore skal forsvinde, tværtimod. Jeg føler mig endogsaa overbevist om, at hvis vi nu her paa dette Punkt vedtage at forøge Bevillingen til vore Avlsforeninger, vil ogsaa det bidrage til, at Prisen maaske gaar yderligere i Vejret, thi det er saa fuldstændig rigtigt, hvad det ærede Medlem for Bælum (J. H. Jensen) i Fjor gjorde gældende, at naar Avlsforeningerne ved rigeligt Tilskud faa en større Købeevne, tage de det ikke slet saa nøje med Skillingerne, men give lettere en højere Pris end ellers i Haab om, at de ved det aarlige Tilskud, de faa, i det lange Løb ville faa deres Udgifter dækkede, og paa den Maade kommer i Virkeligheden i alt Fald en Del af det Tilskud, vi yde vore Avlsforeninger, de dygtige Opdrættere til gode. Men det har jeg og Mindretallet ikke det mindste imod. Vi have ikke det mindste imod, at de dygtige Opdrættere faa en god Pris for de fortrinlige Avlsdyr, vi unde dem saa vel, at de faa en rigelig Løn for det Arbejde, de præstere.

Det, vi ere imod, er, at man vil søge at monopolisere Avlen. Vi ønske ikke at give de kapitalstærke Selskaber, der staa med 10 1ste Klasses Hopper, eller de Opdrætterforeninger, der have 40 1ste Klasses Køer, eller de Medlemmer i disse Opdrætterforeninger, af hvis Besætning $\frac{1}{3}$ er 1ste Klasses Køer, et særligt Monopol eller en større Begunstigelse ud over den, som det giver, at de eje de bedste Dyr, thi det er selvfølgelig, at alene det, at de eje de bedste Dyr, giver dem et i øvrigt ganske naturligt Forspring. Vi ønske, at den Mand, som har 1 god Hoppe, og som kun har den ene, skal have lige saa gode Betingelser for Salg af Afkom af denne Hoppe som den Forening, der ejer de mange, vi ønske, at den Mand, som kun har 1 1ste Klasses Ko, der maaske er bedre end nogen af de 40, Foreningen har, skal have lige saa gode Betingelser for at afhænde Afkommet af denne Ko som de andre.

Maa jeg her indskyde en Bemærkning, som jeg glemte i Gaar under Omtalen af Flertallets § 15, Avlscentrer paa flere Hænder eller Opdrætterforeninger, som de kaldes. Jeg rettede i Gaar en Kritik imod

den dyre Administration, der er benyttet ved Anerkendelsen og Kontroleringen af de hidtilværende Avlscentrer, men der er ingen Tvivl om, at denne dyre Administration for en Del vil blive overført paa de Avlscentrer paa flere Hænder, som her foreslaas, idet Udvalget, som skal bedømme, udpege og kontrolere disse Avlscentrer paa flere Hænder eller Opdrætterforeninger, jo skal rundt om til de enkelte Foreninger og se de enkelte Besætninger. Hvis man derimod vælger den simple og ligefremme Vej, at give Foreninger, som præstere et fortrinligt Arbejde med Hensyn til Avlen, et Tilskud i Form af en Afkomspræmie, vil der kunne spares adskillige Penge i Administrationen, thi den Afkomsbedømmelse, som Mindretallet her foreslaar, vil kunne finde Sted ligesom Afkomsbedømmelsen i Kvægavlsforeningerne hidtil har fundet Sted, nemlig ved, at Afkommet fra større Kredse samles f. Eks. omkring Stationerne. Der kan Udvalget saa komme og se paa dette Afkom.

Endelig frembyder den Maade, som vi her foreslaa at give Afkomspræmien paa, en stor Fordel fremfor den, vi hidtil have haft, idet den Afkomspræmie, som her foreslaas, ikke gives til Tyrene, men til Foreningerne, som udføre et godt Arbejde, og det er altsaa ikke nødvendigt for Foreninger i det givne Øjeblik at være i Besiddelse af den Tyr, som har frembragt det gode Afkom. Der findes mange Kvægavlsforeninger, som have fortrinlige Avlsdyr, men som ikke kunne faa Afkomspræmie, fordi den Tyr, som har været medvirkende til at frembringe dette gode Afkom, maaske er bleven uvan eller paa anden Maade uskikket til Avl og er bleven afhændet. Sagen er jo den, at der skal gaa en Tid af 3 Aar, inden Foreningen kan æske Afkomspræmie, og der er jo mange Tyre, som ikke bevares saa længe, og selv om en saadan Forening har anskaffet en første Klasses Tyr igen, kan den altsaa ikke æske Afkomspræmie paa ny, før der atter er gaaet 3 Aar, og saa har maaske den samme Ulempe gentaget sig. Den Form af Afkomspræmien, som Mindretallet foreslaar i sin Affattelse af § 15, vil, som sagt, føre til, at Foreningen faar Afkomspræmie, naar den virkelig har præsteret og er i Besiddelse af det fortrinlige Afkom, uanset om den har Tyren eller ej. Jeg finder det ny Princip, som Mindretallet her søger at faa indført, baade sundt og godt.

Jeg kommer saa til § 21, Betænkningens Nr. 32, hvor Mindretallet har stillet